Arakanlı Müslümanları nasıl kurtaralım?

Myanmar'ın yedi eyaletinden biri olan Arakan'da, Rohingya Müslümanları ve Budist Rakhineler yaşıyor. Fakat Myanmar devleti, resmî olarak Rohingyaları asla tanımıyor. Rohingya Müslümanlarına, "Bengalli" diyorlar. Yani Arakanlıların, önceden Bangladeş'ten geldiğini ve aslında Myanmarlı olmadıklarını iddia ediyorlar.

Rohingya Müslümanlarının İslam dünyasının en sahipsiz ve mazlum milleti olduğu herkes tarafından kabul ediliyor; zira onlar ne Filistin ne Afganistan ne Irak ne de Doğu Türkistan kadar gündem olabiliyor.

1784 yılına kadar bağımsız olan Arakan, Burma ve İngilizlerin işgaline uğradı. 1948 yılında sömürge yönetiminin sona ermesinden sonra ülke uzun yıllar askerî rejimle yönetildi. 2011'de iktidara gelen Tein Sein hükümetinin başlattığı reform sürecinden ise Müslümanlar hiçbir şekilde yararlanamadı; ekonomik ve sosyal her türlü baskı ve ayrımcılığa maruz kaldılar. Bugün Myanmar'daki Müslüman nüfusun sayısı ile ilgili maalesef resmî ya da gayriresmî kesin bir bilgi yok.

2014 yılında gerçekleştirilen nüfus sayımına göre ülke nüfusu 51 milyon 419 bin 420. Ancak Müslümanlar resmî olarak tanınmadığı için Rohingyalar yine sayılmadı.

1982'de çıkarılan Yeni Vatandaşlık Kanunu ile "ulusallar" kategorisinin dışında bırakılarak kendi topraklarında yabancı unsur olarak gösterilen Rohingyalar, bugün hâlâ vatandaş statüsüne sahip değiller.

Myanmar'da Müslümanlara, "yabancılara aittir" ibaresi yazan özel beyaz bir kimlik veriliyor. Hiçbir resmî işlemde kullanılamayan bu kimlik sadece bilgi amaçlı veriliyor. Bu kanun yüzyıllardır bu topraklarda yaşayan Rohingya Müslümanlarını kendi topraklarında yabancı bir topluluk durumuna düşürdü.

Rohingyalar Bangladeş göçmeni olarak nitelendiriliyor. Arakan'da 1,5 milyon Müslüman Rohingya'nın yaşadığı tahmin ediliyor. Ancak son yıllarda baskı ve şiddetten kaçanlar nedeniyle bu rakamın 1 milyon 90 bine gerilediği düşünülüyor. Resmî rakamlara göre Myanmar'ın %4'ü Müslüman.

1942 yılından beri bu topraklarda kendilerine uygulanan sistematik baskı ve zulümden kaçan 3 milyondan fazla Rohingyalı; Malezya, Bangladeş, Pakistan, Suudi Arabistan, Tayland, Avrupa ve Endonezya'da mülteci olarak yaşıyor.

Birleşmiş Milletler'e göre Arakanlı Müslümanlar dünyanın en çok eziyet gören etnik gruplarından biri. Dünya üzerindeki Rohingyaların nüfusunun 4 milyon civarında olduğu tahmin ediliyor.

Arakanlı Müslümanların bugün Myanmar'daki sayısı 1 milyon civarına düşmüş durumda. İslam İşbirliği Teşkilatı, Arap Birliği, İslam ülkeleri ve STK'larımızın en acil görevi, un ve gıda paketi şeklindeki pansuman yardım faaliyetini bir kenara bırakarak, bu insanları artık 57 İslam ülkesine dağıtmanın yollarını aramak olmalıdır.

İlk gerçekçi adım olarak da yıllardır Bangladeş'teki kamplarda, gayriinsani koşullarda yaşayan insanlardan başlamalıyız. Dünya Müslümanları olarak Bangladeş kampları ve Myanmar'da yaşayan toplam 1,5 milyon insanın her gün işkence, zulüm ve sefaletinin fotoğraflarını konuşmanın ötesine geçmeliyiz.

İnsan Hakları İzleme Örgütü'ne göre 2012 yılındaki şiddet olaylarında 140 bin Rohingya, ülke içinde göç etmek zorunda kaldı. Örgüt, 2013 yılında yayımladığı "Yapabileceğiniz Tek Şey Dua Etmek" adlı raporunda Myanmarlı yetkilileri, Arakan eyaletinde Rohingyalara karşı etnik temizlik yapmakla suçladı.

Bütün bu şiddet ve ayrımcılık nedeniyle her yıl binlerce Arakanlı Müslüman, vatanlarını terk ediyor. Başta Bangladeş olmak üzere botlarla Malezya, Endonezya ve Tayland'a kaçan Rohingyalı Müslümanların çoğu yolda ölüyor. Bu ülkelerde ise Rohingya Müslümanlarının geneline mülteci statüsü dahi verilmiyor.

Myanmar'da 1982 yılında çıkan bir yasayla Arakanlı Müslümanların vatandaşlık hakları ellerinden alınmıştı. Yasa, Arakanlı Müslümanları vatansız hale getirirken, seyahat özgürlüğü, eğitim, sağlık hizmetlerinden yararlanma ve mülkiyet dokunulmazlığı gibi temel haklarını da ellerinden aldı.

İslam ülkeleri ve BM ise, İnsan Hakları İzleme Örgütü'nün raporlarını yorumlamanın ötesine geçecek somut hiçbir çözüm üretemedi. Bu noktada artık Arakan halkının 50 yıldır şiddet ve zulme maruz kalmasına seyirci olmaktansa, İslam ülkelerine muhacir olarak dağıtılmaları en gerçekçi çözüm olabilir.